

آیین نامه جلوگیری از آلودگی صوتی

(مصوب ۱۳۷۸/۳/۱۹ هیات وزیران)

(به استناد ماده ۲۷ قانون نحوه جلوگیری از آلودگی آب)

- ۱- صدا یا صوت عبارت است از امواج طولی که از ارتعاش سریع اجسام و مواد اعم از جامد، مایع و گاز تولید می‌شود.
- ۲- آلودگی صوتی عبارت است از پخش و انتشار هرگونه صوت و صدا و ارتعاش مربوط بیش از حد مجاز و مقرر در فضای باز (غیرسرپوشیده).
- ۳- حد مجاز آلودگی صوتی که استاندارد آلودگی صوتی هم نامیده می‌شود، عبارت است از میزان و مشخصات ویژه‌ای که با توجه به اصول حفاظت محیط‌زیست و بر مبنای واحد اندازه‌گیری صدا برای منابع مولد آلودگی صوتی و فضای مورد انتشار و محیط‌های مختلف تعیین می‌شود.
- ۴- واحد اندازه‌گیری صدا یا صوت «دسی بل» می‌باشد.
- ۵- عامل آلودگی صوتی که به اختصار عامل آلودگی نیز نامیده می‌شود، عبارت است از هر شخص حقیقی که اداره یا تصدی منابع ثابت و هدایت منابع سیار مولد آلودگی صوتی را خواه برای خود، یا به نمایندگی از طرف شخص یا اشخاص حقیقی دیگر بر عهده داشته و یا شخصاً به طرق مختلف عامل ایجاد آلودگی است.
- ۶- منابع و کانونهای آلودگی صوتی که به اختصار منابع آلوده‌کننده نامیده می‌شود، عبارتند از:
 - الف- نیروگاهها و پالایشگاهها
 - ب- کارخانهها و کارگاهها
 - ج- وسایل نقلیه موتوری اعم از هوایی، دریایی، زمینی و زیرزمینی
 - د- فرودگاهها، پایانه‌های حمل و نقل و توقفگاههای دائمی وسایل نقلیه موتوری
 - هـ- تعمیرگاههای وسایل نقلیه موتوری و آن دسته از واحدهای صنفی که فعالیت آنها با آلودگی صوتی ملازمه دارد.
 - و- میادین تیر و محل‌های تمرین نظامی.
 - ز- سایر منابع مانند ژنراتورها و موتورهای تولید برق، استقرار بلندگوها در اماکن عمومی و محوطه‌های غیرسرپوشیده، مباشرت به هر عمل یا ترک عمل- که ایجاد آلودگی صوتی نماید.

- ۷- منظور از سازمان، سازمان حفاظت محیط‌زیست و مقصود از قانون، قانون نحوه جلوگیری از آلودگی هوا- مصوب ۱۳۷۴/۲/۳- می‌باشد.
- ماده ۲- مبادرت به هرگونه اقدامی که موجبات آلودگی صوتی را فراهم نماید ممنوع می‌باشد. حد مجاز یا استاندارد آلودگی صوتی توسط سازمان حفاظت محیط‌زیست با همکاری دستگاههای ذیربط تهیه و به تصویب شورایعالی محیط‌زیست می‌رسد.
- ماده ۳- سازمان ضمن شناسایی منابع و کانونهای آلودگی موضوع بند (۶) ماده (۱) این آیین‌نامه و تعیین میزان آلودگی آنها براساس استانداردهای موضوع ماده (۲) مراتب را به عامل یا عاملین منابع مذکور اعلام نموده و مهلت مناسبی را برای رفع آلودگی تعیین می‌کند عاملین منابع صوتی مذکور مکلفند در مهلت مناسب تعیین شده حسب مورد نسبت به رفع آلودگی صوتی اقدامی نمایند.
- تبصره- روشهای سنجش میزان آلودگی صوتی و شرایط ارائه نتایج مربوط توسط سازمان تعیین و بنا به مورد به عاملین اعلام خواهد شد.
- ماده ۴- در صورتی که عاملین آلودگی در کارخانجات و کارگاهها در پایان مهلت مقرر نسبت به رفع آلودگی صوتی اقدام ننمایند؛ از فعالیت اینگونه منابع به ترتیب مقرر در ماده (۱۶) قانون ممانعت به عمل خواهد آمد.
- ماده ۵- سازمان مجاز است در اجرای وظایف قانونی خود و اطمینان از رعایت مفاد قانون و این آیین‌نامه هر زمان که لازم بداند هر یک از منابع آلوده‌کننده را بازرسی نماید.
- تبصره- با عاملین و یا هر شخص دیگری که به طور مستقیم یا غیرمستقیم از انجام بازرسی و یا تعیین میزان آلودگی صوتی جلوگیری نموده و یا از ارائه آمار و اطلاعات مورد نیاز سازمان خودداری نماید طبق ماده (۳۰) قانون رفتار خواهد شد.
- ماده ۶- مراکز معاینه و آزمایش وسایل نقلیه موتوری موضوع ماده (۵) قانون موظفند انواع وسایل نقلیه موتوری مورد بازدید را از جهت استانداردها و حد مجاز آلودگی صوتی نیز تحت آزمایش و معاینه قرار دهند.
- ماده ۷- به کار انداختن و تردد هرگونه وسیله نقلیه موتوری مولد آلودگی صوتی ممنوع می‌باشد. نیروی انتظامی از تردد هر نوع وسیله نقلیه موتوری فاقد گواهینامه موضوع ماده (۶) ممانعت به عمل آورده و عاملین یا رانندگان اینگونه وسایل نقلیه را به مجازاتهای مقرر در ماده (۳۲) قانون محکوم خواهند نمود.

ماده ۸- تولیدکنندگان، سازندگان و واردکنندگان وسایل نقلیه موتوری موظفند هنگام ساختن و تولید یا وارد کردن وسایل نقلیه موتوری و قطعات آنها (انباره آگزوز- لاستیک- بوق- لنت ترمز- انواع یاتاقان و بلبرینگ) استانداردها و حد مجاز آلودگی صوتی حاصل از اینگونه منابع را که توسط سازمان در اختیار آنان قرار خواهد گرفت، رعایت نمایند.

ماده ۹- کلیه هواپیماهایی که در ایران ثبت می‌شوند و یا در آسمان ایران به پرواز درمی‌آیند یا در فرودگاههای آن تردد می‌نمایند، ملزم به رعایت ضوابط و استانداردهای سازمان هوانوردی بین‌المللی (ICAO - ۱۹۷۴) می‌باشند.

تبصره ۱- نظارت بر اجرای این ماده بر عهده سازمان هواپیمایی کشوری است.

تبصره ۲- رسیدگی به شکایتهای واصله به سازمان محیط‌زیست از طریق سازمان هواپیمایی انجام خواهد شد.

ماده ۱۰- احداث و توسعه و تغییر محل فرودگاهها، پایانه‌های حمل و نقل و توقفگاههای دائمی وسایل نقلیه موتوری سنگین موكول به انجام ارزیابی زیست‌محیطی براساس الگوی مصوب شورایعالی محیط‌زیست و تأیید سازمان حفاظت محیط‌زیست برای استقرار در محل مناسب از جهت رعایت حد مجاز آلودگی صوتی می‌باشد. تبصره: انجام ارزیابی زیست‌محیطی در فرودگاهها، با همکاری سازمان هواپیمایی کشوری انجام خواهد شد.

ماده ۱۱- استقرار و فعالیت تعمیرگاههای وسایل نقلیه موتوری و واحدهای صنفی آلوده‌کننده موضوع بند «ه» ردیف (۶) ماده (۱) این آیین‌نامه موكول به رعایت حد مجاز آلودگی صوتی می‌باشد عاملین اینگونه منابع آلوده‌کننده موظفند حد مجاز آلودگی صوتی مربوط را رعایت نمایند در غیر این صورت به مجازاتهای مقرر در ماده ۳۲ قانون محكوم خواهند شد.

ماده ۱۲- در صورتی که رفع آلودگی صوتی ناشی از فعالیت منابع آلوده‌کننده موضوع بند (۶) ماده (۱) این آیین‌نامه که در داخل محدوده شهرها و نقاط مسکونی استقرار دارند به طرق دیگری جز انتقال آنها به محلهای مناسب امکانپذیر نباشد، طرح انتقال اینگونه منابع توسط سازمان و با همکاری وزارت کشور (شهرداریها و بخش‌داریها)، وزارت مسکن و شهرسازی تهیه و پس از تصویب هیأت وزیران به مورد اجرا گذاشته خواهد شد.

ماده ۱۳- سازمان موظف است به منظور کنترل و جلوگیری از ایجاد آلودگی صوتی توسط سایر منابع آلوده‌کننده (موضوع بندهای ه ل، و، ز جزء ۶ ماده ۱) ممنوعیتها و محدودیت‌های نوعی، کمی، زمانی و مکانی را تعیین و به تصویب شورای عالی حفاظت محیط‌زیست برساند.

تبصره- عاملین این قبیل منابع آلوده‌کننده که به علت عدم رعایت ممنوعیتها و محدودیت‌های برقرار شده توسط سازمان موجبات آلودگی صوتی را فراهم نمایند، به مجازات مقرر در ماده (۳۲) قانون محکوم خواهند شد.